

1. Referentie

Referentie	Nicaise, I. (2001). Sociale inschakelingseconomie, sociale tewerkstelling. <i>Welzijns- Welzijnszorg</i> , (39), 57-78.
Taal	Nederlands
ISBN	/
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Het onderzoek handelt over sociale inschakelingseconomie en sociale tewerkstelling. Men wil nagaan wat deze sociale tewerkstelling juist inhoudt en welke doelgroepen bereikt worden. Men gaat deze verschillende types van sociale tewerkstelling evalueren en nagaan wie deze sociaal tewerkgestelden eigenlijk zijn.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Werk
Trefwoord(en)	Arbeidsmarkt, beleid, invoegtewerkstelling, semi-formele sociale tewerkstelling, sociale inschakelingseconomie, sociale tewerkstelling, sociale werkplaatsen, werkervaring

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Ides Nicaise Federaal Wetenschapsbeleid Wetenschapsstraat 8 1000 Brussel Tel: 02/ 238 34 11 Fax: 02/ 230 59 12 www@belspo.be www.belspo.be

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Tot welk segment van de doelgroep richten werkervaringbedrijven, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven zich? Wat zijn de kwaliteitsaspecten en de inhoud van de sociale tewerkstelling? Wat zijn de effecten van de sociale tewerkstelling op de arbeidsloopbaan en het welzijn van de betrokkenen?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeksmethode	Kwalitatief, longitudinaal onderzoek met mondelinge interviews
Onderzochte groep	640 respondenten Voor werkervaringbedrijven, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven werd een representatieve steekproef van projecten en doelgroepwerknemers bevestigd. Er werd eveneens een steekproef getrokken bij laaggeschoolde langdurig werklozen en bestaansminimumtrekkers die geen sociale tewerkstelling hebben meegemaakt.
Bereik	Regionaal (Vlaanderen)

7. Resultaten

Wie is sociaal tewerkgesteld?	De groep sociaal tewerkgestelden omvat voornamelijk jongeren, mannen en Belgen. Ze hebben meer werkervaring, doen meer aan sport en hebben betere relaties met burens dan de referentiegroep zonder sociale tewerkstelling. Ze hebben wel een zwakke welzijnspositie aangezien ze lager geschoold zijn, minder gezond zijn, vaker een gebroken gezin hebben, slechter wonen, meer afhankelijk zijn van hulpverlening en een lager gevoel van welbevinden hebben dan de referentiegroep.
Sociale werkplaatsen	Voorals de werknemers uit sociale werkplaatsen kennen over de hele linie een zeer laag welzijnsniveau. 2 op 3 van de jobs binnen de sociale tewerkstelling betreft ongeschoolde arbeidersfuncties met een laag financieel statuut. Bovendien zijn de contracten tijdelijk, heerst er een veelheid aan statuten en wordt hier weinig opleiding aangeboden. Toch ziet men dat heel weinig deelnemers terug in de werkloosheid vallen.
Werkervaring bedrijven	Werkervaringbedrijven investeren het meest in opleiding, zowel technische opleiding als algemene/sociale vorming. 1 op 10 haakt vrijwel onmiddellijk af onder andere omwille de precare statuten en de zeer lage verloning. Zij kennen wel de grootste doorstroom naar regulier werk zij het onder
Invoegbedrijven	In invoegbedrijven is de werkdruk beduidend hoger dan elders.
Gevolgen	Het persoonlijk inkomen van de sociaal tewerkgestelden is toegenomen. Men gaat meer partnerrelaties aan, wordt minder afhankelijk van de ambulante hulpverlening, kreeg meer zelfwaardegevoel, toont zich meer tevreden, is meer lid van verenigingen, leest meer, gaat meer cultureel uit, heeft meer contacten met familie, vrienden en burens, kent een betere fysische en psychische gezondheid en verminderde verslaving.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Ja

10. Samenvatting

Het onderzoek handelt over sociale inschakelingseconomie en sociale tewerkstelling. Sociale tewerkstelling gaat om een aanbod van tewerkstelling, eventueel gecombineerd met opleiding, aan achtergestelde doelgroepen met de bedoeling hen nieuwe kansen te bieden op de arbeidsmarkt. Meestal zijn de deelnemers langdurig werkloos, laaggeschoold en eventueel ook belemmerd door een aantal persoonsgebonden of maatschappelijke risicofactoren. De aangeboden tewerkstelling kan van korte of lange duur zijn en vindt plaats in specifiek daartoe opgerichte bedrijven of projecten met eigen agogische methoden.

Vanuit een traject-benadering kunnen vier werkvormen onderscheiden worden. Een eerste type is gericht op tijdelijke tewerkstelling om aan de doelgroep een werkervaring te bezorgen, al dan niet gekoppeld aan een opleiding. Dit zijn werkervaringsbedrijven. Een tweede type beoogt de creatie van permanente banen, waarbij in de startfase subsidiëring wordt voorzien totdat de doelgroep en het bedrijf kunnen concurreren op de gewone arbeidsmarkt. Dit zijn de invoegbedrijven. Een derde type zijn de sociale werkplaatsen die op permanente subsidiëring mikken en dienen voor de meest achtergestelde groep. Doorstroming wordt niet uitgesloten, maar wordt niet als norm vooropgesteld. Als laatste is er de semi-formele sociale tewerkstelling, maar deze vorm wordt niet opgenomen in het onderzoek.

Men evalueert in het onderzoek de eerste drie vormen en hieruit blijkt dat er heel wat verbeteringen zijn bij de werknemers, zowel qua kwaliteit van de tewerkstelling, de werkervaring en het algemeen welzijn van deze personen. Er zijn uiteraard verschillen naar gelang de soort sociale tewerkstelling. Men is er van overtuigd dat deze sociale tewerkstelling heel nuttig en nodig is, maar men probeert er, waar mogelijk, op aan om te sturen tot een doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt.